

هو الله

ای دکتر من نامه تو رسید نوایای خویش را مرقوم نموده بودی چه قدر این نوایا مبارک است علی الخصوص عدم غیبت امیدم چنان است که بآن موفق شوی زیرا بدترین خُلق انسانی و گناه اعظم غیبت نفوس است علی الخصوص صدور از احبای الهی اگر نوعی می شد که ابواب غیبت مسدود می شد و هر یکی از احبای الهی ستایش دیگران را می نمود آنوقت تعالیم حضرت بهاء الله نشر می یافت قلوب نورانی می گشت روحها ربّانی می شد عالم انسانی سعادت ابدی می یافت امیدم چنان است که احبای الهی بکلی از غیبت بیزار شوند و هر یک ستایش یکدیگر نمایند و غیبت را سبب نعمت الهی بدانند تا بدرجهئی رسد که هر نفسی اگر کلمهئی غیبت نماید در بین جمیع احبای رسوا شود زیرا مبعوضترین اخلاق عیب جوئی است باید تحرّی مدائح نفوس نمود نه تجسّس عیوب ناس بقدر امکان باید از عیوب چشم پوشید و از کمال نفوس بحث کنید نه از نقائص آنها گویند حضرت مسیح روحی له الفداء روزی با حواریون بر حیوان مردهئی گذشتند یکی گفت این حیوان چقدر متعفن است دیگری گفت چگونه صورت قبیح یافته است دیگری گفت چه قدر مکره است حضرت مسیح فرمودند ملاحظه بدنانهای او نمائید چه قدر سفید است ملاحظه کنید که هیچ عیوب آن حیوان را حضرت مسیح ندید بلکه تفتیش فرمود تا ملاحظه کرد که دندان سفید است همان سفیدی دندان را دید دیگر از پوسیده گی و تعفن و قبح منظر او چشم پوشید این است صفت ابناء ملکوت این است روش و سلوک بهائیان حقیقی امیدوارم که احبای بآن موفق گردند و علیکم بهاء الله الابهی